

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ר ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כְּתִיב, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעַם, וַכְּתִיב וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעַם.

תרגום לעברית

כּוּתִי אֶחָד שָׁאֵל אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר לוֹ, כַּחַ חֲזַק רְאִיתִי בְּבָלָעַם יוֹתֵר מִמֶּשֶׁה. שָׁאֵלוּ בְּמֶשֶׁה כְּתוּב וַיִּקְרָא אֶל מֶשֶׁה, וּבְבָלָעַם כְּתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעַם, וְכָתוּב וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעַם.

טקסט הזוהר

אָמַר לִיה, לְמַלְכָּא דִּיתִיב בְּהִיכְלִיהָ עַל כְּרִסְיָא, חַד סָגִיר קָרָא לְתַרְעָא. אָמַר, מֵאֵן הוּא דְּבִטֵּשׁ לְתַרְעָא. אָמְרוּ, סָגִיר פִּלָּן. אָמַר לָא יִיעוּל הָכָא, וְלֹא יִטְנֶף הִיכְלָא, יִדְעָנָא דְּאִי בְּשָׁלִיחָא אִימָא לִיה, לָא חִיִּישׁ. וַיִּזְיֵל בְּרִי וַיִּסְתָּאב וַיִּקְרַב בְּהַדִּיהָ. אַבְל אָנָּא אִיזִיל, וְאִגְזִים בִּיה, דִּירְחֵק אֲרַחֲיָה מִמוֹתְבָּא דְּכָרִי, וְלֹא יִסָּאב לִיה. אַקְדִּים מַלְכָּא, וְאַתָּא לְגַבִּיהָ, וְאִגְזִים. וְאָמַר לִיה, סָגִיר סָגִיר, מְנַע רַגְלָךְ מֵאַרְחָא דְּכָרִי שְׁאֲרִי תַמָּן, וְאִי לָאו, אוּמִינָא, דִּחְתִּיכִין יַעֲבֹדוּן גּוֹפֶךְ בְּנֵי שְׁפָחוֹתִי.

אמר לו, למלך שיושב בהיכלו על כסא, ומצרע אחד קרא לפתח. אמר: מי הוא שמכה לשער. אמרו: מצרע פלוני. אמר: אל יכנס לכאן ולא יטנף את ההיכל, ידעתי שאם עם שליח אמר לו, לא יחשש, וילך בני ויטמא ויקרב אליו. אבל אני אלך ואתרה בו שירחיק דרכו ממושב בני ולא יטמא אותו. הקדים המלך והלך אליו והתרה, ואמר לו: מצרע מצרע, מנע רגלך מהדרך שפני נמצא שם, ואם לא - אני נשבע שיעשו פני שפחותי מגופך חתיכות.

טקסט הזוהר

רחימא דמלכא קרי לדשא. אמר מלכא, מאן הוא. אמרו, רחימא פלניא. אמר, רחימא חביבא דנפשאי, לא יקרי ליה קלא אחרא, אלא אנא. צווח מלכא ואמר, פלניא פלניא עול, חביבא דנפשאי, רחימא דילי, אתקיננו היכלין למללא עמיה.

תרגום לעברית

כשאהוב המלך קורא לפתח, אמר המלך: מי הוא? אמרו: פלוני אוהבך. אמר המלך: אהובי חביב נפשי, לא יקרא לו קול אחר, אלא אני. צווח המלך ואמר: פלוני פלוני הכנס, חביב נפשי, אהובי, התקיננו היכלות לדבר אתו.

טקסט הזוהר

כך בלעם איהו סגיר, רחיקא מבני נשא, קרא לתרעא דמלכא, שמע מלכא, אמר סגיר מסאבא לא ייעול, ולא יטנף היכלא דילי. אנא אצטריוה למיזל לאגזמא ליה, דלא יקרב לגבי תרעא דברי, ולא יסאב ליה, ועל דא ויבא אלהים אל בלעם וגו'. אמר ליה, סגיר סגיר לא תלך עמקהם, לא תאור את העם כי ברוך הוא. לא תקרב לגבי דברי, הן לטב הן לביש, מסאב אנת בכלא. אבל במשה כתיב, ויקרא אל משה, קלא דמלכא, ולא על ידי שליחא אחרא. מאהל מועד מהיכלא קדישא, מהיכלא מתקנא, מהיכלא יקרא דעלאין ותתאין תאיבין לגביה, ולא יכלין למקרב לגביה.

כָּה בָּלַעַם אוֹתוֹ מִצָּרַע, רָחוּק מִבְּנֵי אָדָם, קָרָא לִפְתַּח הַמֶּלֶךְ. שָׁמַע הַמֶּלֶךְ וְאָמַר: מִצָּרַע טָמֵא לֹא יִכְנֹס וְלֹא יִטְגֵּף אֶת הַיִּכָּלִי. אֲנִי צָרִיף לְלַכֵּת לְהַתְרוֹת בּוֹ שְׁלֹא יִקְרַב לְשַׁעַר בְּנֵי וְלֹא יִטְמֵא אוֹתוֹ. וְעַל זֶה, וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בָּלַעַם. אָמַר לוֹ: מִצָּרַע מִצָּרַע, לֹא תֵלֶךְ עִמָּהֶם, לֹא תֵאָר אֶת הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא. אַל תִּקְרַב לְבְנֵי הֵן לְטוֹב הֵן לְרָע, טָמֵא אַתָּה בְּכָל. אֲבָל בְּמִשָּׁה כְּתוּב וַיִּקְרָא אֶל מִשָּׁה, קוֹל הַמֶּלֶךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ אֲחֵר. מֵאֵהָל מוֹעֵד, מֵהִיכָל הַמֶּלֶךְ, מֵהִיכָל הַמִּתְקָן, מֵהִיכָל הַנִּכְבָּד שְׁעָלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים תְּאָבִים אֵלָיו וְלֹא יִכּוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

טקסט הזוהר

וַיֹּאמֶר בָּלַעַם אֶל הָאֱלֹהִים בָּלֵק בֶּן צְפּוֹר. וְהוּא אָמַר מֶלֶךְ מוֹאָב, מִלְכָּא חֲשִׁיבָא שְׁלַח אֱלִי. מֶלֶךְ מוֹאָב. חָמוֹ גְּאוּתָא דֵּהֲהוּא רִשָּׁע, (דאפילו ליה לבלק לא חשיב כלום) דְּכְתִיב מֶלֶךְ מוֹאָב, וְלֹא אָמַר לְמוֹאָב, מְכָלֵל גְּבֵרָא דְלֹא אֶתְחַזִּי לְמִלְכָּא, וְהָא אֶתְעֵבִיד מִלְכָּא לְמוֹאָב. קִדְמָאָה מַה כְּתִיב בִּיה. (במדבר כא) וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרִאשׁוֹן, מִלְכָּא בַר מִלְכָּא. חֲשִׁיבָא בַר חֲשִׁיבָא. אֲבָל דָּא מֶלֶךְ לְמוֹאָב כְּתִיב. קָרָא אֲסַהִיד מֶלֶךְ לְמוֹאָב. וְהָא אֶתְעֵרְנָא, דְּאֶתְכּוּוֹן הוּא לְגְאוּתָא לְכָא רַב. כָּל מְלָכִין דְּעָלְמָא, שְׁלַחִין לְגַבְאֵי שְׁלוּחֵיהוֹן. (ס'א ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי. חמו גאותא דההוא רשע, דאמר מלך מואב, ולא אמר למואב, במלכא דמואב. קדמאה מה כתיב ביה. (במדבר כא) והוא נלחם במלך מואב הראשון, מלכא בר מלכא. חשיבא בר חשיבא. אבל דא מלך למואב כתיב. וקרא אסהיד עליה מלך למואב בעת ההיא גברא דלא אתחזי למלכא והא אתעביד מלכא. והא אתערנא, דמתכוון לגאותא דלכא רב. דכל מלכין דעלמא, שלח לגבאי שלוחיה.) (וחשיבנא לגבי)

וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל הָאֱלֹהִים בָּלֶק בֶּן צָפֹר. וְהוּא אָמַר מֶלֶךְ מוֹאָב, מֶלֶךְ חָשׁוּב, שְׁלַח אֵלַי. מֶלֶךְ מוֹאָב. רְאוּ גֵאוּהוּ שֶׁל אוֹתוֹ הֶרְשָׁע, (שֶׁאִפְלוּ לִבְלֶק לֹא הִחְשִׁיב כְּלוּם) שְׁכָתוֹב מֶלֶךְ מוֹאָב וְלֹא אָמַר לְמוֹאָב, מִכָּלֵל אָדָם שֶׁלֹּא רָאוּי לְמֶלֶךְ, וְהִרִי נַעֲשֶׂה מֶלֶךְ לְמוֹאָב. רֹאשׁוֹן מִה כָּתוּב בּוֹ? (כַּמְדַּבֵּר כֹּא) וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הֶרְאִישׁוֹן. מֶלֶךְ בֶּן מֶלֶךְ. חָשׁוּב בֶּן חָשׁוּב. אֲבָל זֶה כָּתוּב מֶלֶךְ לְמוֹאָב, הַפְּסוּק מַעֲיִד מֶלֶךְ לְמוֹאָב. וְהִרִי הִתְעוֹרְרָנוּ שֶׁהִתְכַּוֵּן הוּא לְגֵאוּת לֵב גְּדוּלָּה: כָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם שׁוֹלְחִים אֵלַי שְׁלִיחִיהֶם. (וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל הָאֱלֹהִים בְּלֶק בֶּן צָפֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלַח אֵלַי. רְאוּ גֵאוּתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ רָשָׁע, שֶׁאִמַּר מֶלֶךְ מוֹאָב וְלֹא אָמַר מֶלֶךְ לְמוֹאָב. בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הֶרְאִישׁוֹן מִה כָּתוּב בּוֹ, ' (כַּמְדַּבֵּר כֹּא) וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הֶרְאִישׁוֹן. מֶלֶךְ בֶּן מֶלֶךְ. חָשׁוּב בֶּן חָשׁוּב. אֲבָל זֶה מֶלֶךְ לְמוֹאָב כָּתוּב. וְהַפְּסוּק מַעֲיִד עָלָיו, מֶלֶךְ לְמוֹאָב בַּעַת הַהִיא גִּבֹּר שֶׁלֹּא רָאוּי לְמֶלֶךְ וְהִנֵּה נַעֲשֶׂה מֶלֶךְ. וְהִרִי הִתְעוֹרְרָנוּ שֶׁמִּתְכַּוֵּן לְגֵאוּת לֵב גְּדוּלָּה, שֶׁכָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם שׁוֹלְחִים אֵלַי שְׁלִיחִים) (וְחָשׁוּב אֲנִי אֲלֵיהֶם).

טקסט הזוהר

רַבִּי פִּנְחָס הָיָה אֲזִיל לְמַחְמֵי בְּרִיתִיָּה, אֲנִתּוֹ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, דִּהְיוּת בְּמַרְעָא. וְהוּוּ אֲזִיל עֲמִיָּה חֲבֵרִיָּא, וְהוּא הָיָה רִכִּיב בְּחִמְרִיָּה. עַד דִּהְיוּ אֲזִיל בְּאַרְחָא, פִּגְעַת בְּתַרְיִן עֲרַבָּאִי, אָמַר לוֹן, בְּחֻקְלָא דָּא אֲתַעֲרָא קְלָא מִיּוֹמִין דְּעֵלְמָא. אָמְרוּ לֵיהּ, מִיּוֹמִין דְּעֵלְמָא לִית אֲנִן יְדַעִין. מִיּוֹמִין דִּילָן, אֲנִן יְדַעִין. דִּהָא יוֹמָא חַד, הוּוּ אֵינִינוּ לְסִטִּין מְקַפְּחֵי אֲרַחֲיִין דְּגוֹבְרִין בְּהָהוּא חֻקְלָא, וּפִגְעוּ בְּאֵינוֹן יוֹדָאִי, וְאִתּוֹ לְקַפְּחָא לוֹן. וְאִשְׁתַּמַּע מִרְחִיק בְּהָאִי חֻקְלָא, קַל דְּחִמְרָא דָּא, דִּנְחָק תַּרִּי זְמַנִּי, וְאִתָּא שְׁלֵהוּבָא דְּאִשְׁא בְּהָהוּא קְלָא (נ"א בְּהָהוּא חֻקְלָא) וְאוֹקִיד לוֹן. וְאִשְׁתַּזְיְבוּ אֵינוֹן יוֹדָאִי. אָמַר לֵיהּ. עֲרַבָּאִי, עֲרַבָּאִי, בְּמִלָּה דָּא דְּקָא אֲמַרְתּוֹן לִי, תִּשְׁתַּזְבּוֹן יוֹמָא דָּא מְלַסְטִין אַחֲרָנִין, דְּקָא מְחַכֵּן לָכוּ בְּאַרְחָא.

רַבִּי פְּנַחֵס הָיָה הוֹלֵךְ לְרֹאוֹת אֶת בִּתּוֹ, אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, שֶׁהִיָּתָה חוֹלָה, וְהָיוּ הוֹלְכִים אִתּוֹ הַחֲבָרִים, וְהוּא רָכַב עַל חֲמֹרוֹ. עַד שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, פָּגַע בְּשְׁנֵי עֲרָבִים. אָמַר לָהֶם, בְּשָׂדֶה זֶה הִתְעוֹרַר קוֹל מִיָּמֵי הָעוֹלָם. אָמְרוּ לוֹ, מִיָּמֵי הָעוֹלָם אֵין אָנוּ יוֹדְעִים, מִיָּמֵינוּ אָנוּ יוֹדְעִים. שֶׁהָיָה יוֹם אֶחָד הָיוּ אוֹתָם לְסֻטִּים מְקַפְּחִים דְּרָכִים שֶׁל אֲנָשִׁים בָּאוֹתוֹ שָׂדֶה, וּפָגְעוּ בָּאוֹתָם יְהוּדִים וְרָצוּ לְקַפְּחָם, וְנִשְׁמַע מִרְחוֹק בְּשָׂדֶה הַזֶּה קוֹל הַחֲמֹר הַזֶּה שֶׁנֶּעַר פְּעָמִים, וּבָאָה שְׁלֵהֶבֶת אֲשֶׁר בָּאוֹתוֹ קוֹל (כַּאוֹתוֹ שָׂדֶה) וְשָׂרַף אוֹתָם, וְנִצְּלוּ אוֹתָם יְהוּדִים. אָמַר לָהֶם, עֲרָבִים, בְּדַבָּר זֶה שֶׁאֲמַרְתֶּם לִי, תִּנָּצְלוּ יוֹם זֶה מִלְּסֻטִּים אֲחֵרִים שֶׁמַּחֲכִים לָכֶם בַּדֶּרֶךְ.

טקסט הזוהר

בְּכָה רַבִּי פְּנַחֵס, אָמַר, מֵאֲרִיָּה דְּעִלְמָא רַחֲשָׁא דְנִיסָא דָּא עֲבַדַּת בְּגִינִי, וְאֲשַׁתְּזִבּוֹן אֵינוֹן יוֹדָאִי, וְלֹא יִדְעָנָא. פֶּתַח וְאָמַר, (תַּהֲלִים קִלּוֹ) לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. כִּמָּה טִיבוֹ עֲבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם בְּנֵי נָשָׂא, וְכִמָּה נִסִּין אֲרַחֲשִׁישׁ לוֹן בְּכָל יוֹמָא, וְלֹא יָדַע אֵלָּא אִיהוּ בְּלַחֲדוּי. בַּר נָשׁ קָם בְּצַפְרָא, וְחוּיָא אֲתִי לְקַטְלָא לִיָּה, וּבַר נָשׁ שׁוּי רַגְלִיָּה עַל רִישִׁיָּה, וְקַטִּיל לִיָּה, וְלֹא יָדַע בֵּיהּ בַּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי, הָוִי, לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדּוֹ. בַּר נָשׁ אָזִיל בְּאַרְחָא, וְלִסְטִין מַחְפָּאן לְמַקְטִילִיָּה, אֲתָא אַחֲרָא וְאֲתִיָּהֵב כּוּפְרָא תַּחוּתִיָּה, וְהוּא אֲשַׁתְּזִיב. לֹא יָדַע טִיבוֹ דְּעַבֵּד לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְנִסָּא דְּאַרְחִישׁ לִיָּה, בַּר אִיהוּ בְּלַחֲדוּי, הָוִי, לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדּוֹ. לְבָדּוֹ עֲבִיד וִידַע. וְאַחֲרָא לֹא יָדַע.

תרגום לעברית

בְּכָה רַבִּי פְּנַחֵס וְאָמַר, רַבּוֹן הָעוֹלָם הִתְרַחֲשׁוֹת נִסִּים זֶה עָשִׂיתָ בְּגִלְלִי, וְנִצְּלוּ אוֹתָם יְהוּדִים וְלֹא יָדַעְתִּי. פֶּתַח וְאָמַר, (תַּהֲלִים קִלּוֹ) לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. כִּמָּה טוֹבוֹת עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם בְּנֵי הָאָדָם, וְכִמָּה נִסִּים מְרַחֲשִׁישׁ לָהֶם בְּכָל יוֹם,

ולא יודע, רק הוא בלבדו. אדם קם בפקר ונחש בא להרגו, והאדם שם רגלו על ראשו והורגו, ולא ידע בזה האיש, פרט לקדוש-ברוך-הוא בלבדו - הוי לעשה נפלאות גדלות לבדו. אדם הולך בדרך ולסטים מחכים להרגו, בא אחר ונתן כפר תחתיו והוא נצל, לא ידע הטוב שעשה לו הקדוש ברוך הוא והנס שהרחיש לו, רק הוא בלבדו - הוי לעשה נפלאות גדלות לבדו. לבדו עשה יודע, ואחר לא יודע.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"א ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אמר לחברייא, חברייא

תרגום לעברית

אמר לחברים, חברים, מה ששאלתי לערבים האלה שנמצאים תמיד בשדות אם קול החברים שהם משתדלים בתורה שמעו, שהרי רבי שמעון ורבי אלעזר בנו ושאר החברים הלכו לפנינו ולא ידעו מאתנו, ושאלתי לערבים הללו עליהם, שידעתי שקולו של רבי שמעון ירגיז שדות והרים, והם גלו לי מה שלא ידעתי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.